

הכי בבית בעולם

קומדיה ישראלית
מאת ובבימוי מתן דרעי בדש וטל בסון

בשיתוף סטודיו למשחק ניסן נתיב
תיאטרון החאן
ובתמיכת הקרן לירושלים
אוגוסט 2025

פרטי קשר:

מתן דרעי בדש – 777matan777@gmail.com

טל בסון – talbasson10@gmail.com

© 2025 כל הזכויות שמורות למתן דרעי בדש וטל בסון

סינופסיס

ליסבון, ורשה, דובאי ולרנקה.
ארבעה סיפורים פרועים על ישראלים שנתקעים בשדות תעופה ברחבי העולם בזמן
המלחמה, בניסיון נואש לשוב הביתה.
בשעה שהשמיים נסגרים ונפתחים בלי התראה מוקדמת, הם נלחמים אחד בשני
ובעצמם, במטרה לחזור לקצת שפיות.

משך ההצגה: שעה ו-20 דקות ללא הפסקה.

אזהרת מסע (ורשה)

© 2025 כל הזכויות שמורות למתן דרעי בדש וטל בסון

שיר (25) ודן (26) הכירו בתיכון ומאז הם תקועים יחד. שבועיים אחרי שעזבו את המרכז ועברו לגור יחד במושב פסטורלי בצפון, פרצה המלחמה ושיבשה את התוכניות. השניים חזרו לגור אצל אמא של שיר, שהפכה עד מהרה לצלע שלישית בקשר. בדרך חזרה מטיול בורשה, שבו דן היה אמור להציע נישואים, הם נתקעים בשדה התעופה לאחר שטיסתם בוטלה. דן מסרב להצעה של חברת התעופה לבלות את הלילה בבית מלון יחד עם שאר הישראלים, מה שמעמיד את הזוגיות של השניים במבחן.

(דן מוביל בנמרצות את שיר לגייט מבודד בשדה התעופה בורשה, בעודה מדברת בטלפון. הוא מחפש מקום להניח את המזוודות שלהם, ולחבר את הנייד שלו לאחד השקעים, כדי לחזור לחפש בו טיסה חלופית)

דן שיר יאללה, נו בואי, בואי שיר.

שיר (בטלפון) כן אמא, הכל בסדר, כן, כן, נו התבטלה הטיסה אבל הם אמרו שהם לוקחים אותנו לאיזה מלון -

דן שיר, תביאי לי את הפספורט שלך...

שיר (בטלפון) כן כן הם אמרו שמוציאים הסעה לכל הישראלים... בטח משהו פה בבורשה...

דן שיר את יכולה להביא לי את הפספורט שלך?

(היא מסמנת לו לחכות בסבלנות)

דן נו באמת.

שיר (בטלפון) לא אמא, אנחנו לא נהיה לבד... זה כל הישראלים ביחד פה...

דן מה כל כך קשה אני לא מבין?

שיר (בטלפון) כן, נשאר עוד לילה, שניים, ונראה מה קורה עם הטיסות... (הוא מחטט בתיק שלה בלי רשותה) טוב, אני יכולה לחזור אליך אחר כך? לא, נו אני אתקשר מההסעה למלון, הכל בסדר, אני אדבר איתך, ביי, ביי תודה, לאביו.

(היא מנתקת את הטלפון)

שיר דן מה אתה עושה?

דן אני מוצא לנו טיסה חדשה ויהיה בסדר.

שיר טוב אפשר למצוא את הטיסה החדשה גם בהסעה למלון?

דן לא, אני צריך וויי-פיי.

שיר בסדר מקסימום נשתמש בחבילת גלישה שלי.

דן שיר אנחנו נישאר פה ואני אמצא לנו טיסה חדשה.

- שיר מה זאת אומרת פה? דן אני לא נשארת תקועה בחור הזה.
- דן פה אנחנו בטוחים שיר.
- שיר אני מבקשת ממך שתלבש את המעיל, ונלך להסעה.
- דן את יודעת מה זה אזהרת מסע שיר?
- שיר לא, אני סתומה.
- דן אם היית מקדישה שנייה לצפות בחדשות, במקום לחפש מסעדות בטיקטוק כל הזמן - היית רואה שיש פרו-פלסטינים בחוץ, ואי אפשר להסתובב.
- שיר חבל באמת דן, שאני היחידה שחשבה שאנחנו טסים בשביל להתנתק קצת מהחדשות.
- דן שיר, אם אני מחבל... אם אני מחבל בפוטנציה -
- שיר לא עוד פעם זה אומייגאד -
- דן כן עוד פעם זה. אם אני מחבל בפוטנציה במי אני ארצה לפגע? בצבא הסבירו לנו שכשאנשים מתקבצים, כשאנשים מתקבצים ביחד הם מטרה ניידת - הם טרגט.
- שיר (ביחד איתו, בזלזול) טרגט. (ביט) סבבה.
- דן תראי, יש טיסה של אל על בחמש בבוקר.
- שיר אז מה אתה מציע דן? שנישאר תקועים פה עד 5 בבוקר??
- דן מה עדיף, ללכת כצאן לטבח?
- שיר מה קשור? שום צאן ושום טבח דן. נעלה להסעה, לא נהיה לבד, נעשה כיף, אווירה, נרגיש חיות, נשמע שירים... ואז נשתין לבקבוק ונוריד את זה בצ'אג! אתה מקשיב לי בכלל?!
- דן (מרים את המבט מהטלפון) מה? כן כן אני מקשיב... לאיזה מלון אמרת שהם רוצים לקחת אותנו?
- שיר איזה מלון? מיידנק.
- דן מצחיק מאוד.
- שיר זה מה שיגרום לך לשנות את דעתך? השם של המלון? סבבה, אז עכשיו אני אגיד לך את השם של המלון ונראה כמה מהר אתה משנה את דעתך. מוכן? הנה. השם של המלון. (גוללת) בבקשה.
- דן נו.
- שיר בבקשה הנה, רק רגע.
- דן אני מוכן.

(שתיקה)

דן	מה?
שיר	Anne Frank Boutique Hotel
דן	טוב נו הבנתי את הבדיחה.
שיר	לא נו זה באמת השם.
דן	נו ברצינות?
שיר	נו כן זה מה שהם שלחו לי...
דן	יופי שיר, אז בואי ניקח את עליית הגג. נכתוב יומנים?
שיר	לא לא, נו דן, זה מלון רגיל. (מדגישה) חינם! יש!!!
דן	כוסעמק!
שיר	מה? מה קרה?
דן	כוסעמק. איזה זין.
שיר	מה קרה?
דן	אין טיסה.
שיר	מזתומרת?
דן	אין טיסה, אין טיסה. הם העלו את המחיר ל1000 דולר. בני זונות. "הכי בבית בעולם" ¹ עאלק.
שיר	אז בוא נלך למלון.
דן	(פתאום) אני לא מבין מה כואב לך לתת לי את הפספורט כשאני מבקש ממך?
שיר	אה, אז עכשיו אני אשמה?
דן	אני מנסה להזמין לנו כרטיסי טיסה לארץ, ובמקום זה את באה ומברברת בשכל, ועכשיו המחיר עלה ל1000 דולר.
שיר	אתה יודע מה? אתה באמת קמצן.
דן	אז היא כן חושבת ככה! אמא שלך חושבת שאני קמצן ושואתי. אני לא הזיתי את זה, אני שמעתי אותה במטבח -
שיר	היא לא אמרה שואתי.

¹ הסלוגן של "אל-על", חברת התעופה הלאומית של ישראל.

דן היה שואתי אני זוכר את זה, את לא תעשי לי גזלייטינג, היא אמרה שואתי -
 שיר היא לא אמרה שואתי!
 דן אז את אמרת שואתי! מישהו אמר שואתי! היה שואתי! מישהו אמר קמצן וקצת שואתי -
 שיר בסדר, בסדר כי דן אתה באמת קמצן וקצת שואתי!
 (ביט)
 דן טוב, תביאי לי את הטלפון שלך -
 שיר לא.
 דן אצלך המחיר עוד לא עלה -
 שיר אני מתקשרת לריינאייר הם יטפלו בנו.
 (הוא מנסה לקחת לה את הטלפון בכוח. היא מתנגדת)
 שיר איה! אחח!
 (הוא מצליח)
 שיר אוף!!! מה אתה עושה דן? (ביט) ואני גם רעבה!!!
 דן ...אני אביא לך משהו טעים מהמכונה, את רוצה?
 שיר (מתוסכלת) לא...
 דן אני מביא לך.
 (דן יוצא)
 שיר ותחזור מהר כי אני לבד פה.
 (היא נשארת לבד בגייט. ברקע נשמעת הודעת כריזה של שדה התעופה בפולנית. שיר ממלמלת לעצמה במרמור תוך כדי שמתיישבת על המזוודה)
 שיר דן רוצה, שיר עושה. תודה באמת.
 (היא מוציאה מתוך הפה פלטה שקופה ליישור שיניים. מתכוננת לאכילה)
 שיר (החוצה) יש בוטנים?
 דן (בחוץ) לא, בוטנים אין, יש קשיו כזה... ממולח -
 שיר טוב.

דן (חוזר) רוצה קשיו ממולח? זה בוטנים. זה סוג של בוטנים.

שיר כן.

(הוא יוצא שוב)

דן ...זה ארבע יורו לאחד. בטוחה שאת רוצה?

שיר נהנית בכלל בטיול?

דן מה?

שיר נהנית בכלל בטיול?!

דן (חוזר) יש שני בייגלה בארבע יורו! זה מארז כזה, רוצה שנתפנק?

שיר נהנית בטיול??

דן בטח!

(יוצא שוב)

שיר אז למה לא נגעת בי?

דן מה?!

שיר למה לא שכבנו כל הטיול?!

דן (חוזר במהרה, מהסה אותה) שיר שיר שיר, אמרתי לך שאני לא יכול לשכב איתך כשאמא שלך גרה ליטרלי בחדר לידינו!

שיר מה קשור? זה בארץ...

דן מה אני צריך לראות את אמא שלך עם הכותונת השקופה! עושה יוגה בסלון! זה הורג אותי!

שיר סבבה אז בגלל זה לא שכבנו כל הטיול.

(שתיקה)

דן אני מביא את הבייגלה.

(הוא יוצא. צלצול טלפון. זה הטלפון של דן שנשאר ליד שיר)

שיר דן! (ביט) נו דן! מתקשרים אליך מה... (היא עונה, ומדברת אנגלית משובשת במבטא ישראלי)

Shir Halo? Halo? Hello!

Shir Yes, Dan Madrer and Shir Binyamin...

Shir Yes he is here with me, we are couple, we missed the bus -

דן (הוא חוזר) הבאתי שיר!

Shir Yes, but we are still in the airport, can you help us?

דן מה זה? עם מי את מדברת?

Shir Dan is afraid. Because of the warnings and Arabs...

דן מה? את רצינית?

(שיר מסמנת לו להיות בשקט)

Shir Yes yes, but we want to come!

דן מה come, come לאן?!

Shir Yes yes, amazing, please order us special taxi and we come to the hotel.

דן לא שיר אנחנו לא הולכים, אנחנו לא הולכים למלון הזה!

Shir Yes yes, What entrance?

דן שיר תנתקי -

Shir Ok, how long?

דן לא, אין סיכוי -

Shir Perfect.

דן את לא אמיתית!

Shir You are the best!

דן מה נסגר איתך?

(שיר מנתקת)

שיר היא שולחת לנו מונית ספיישל למלון. הם ביקשו שנהיה בחוץ עוד חמש דקות.

דן שיר אנחנו לא יוצאים לשום מקום.

שיר דן, זה מונית ספיישל, זה בטוח, ויהיה כיף!

דן שיר, אנחנו נשארים פה, לא מעניין אותי, וזהו זה!

שיר אין בעיה. אתה מוזמן להישאר פה, להיתקע, כמו שעשית כל השבוע. אני הולכת.

דן מה? שיר, רגע נו בבקשה, שיר נו בואי נישאר פה בבקשה.

שיר (תוך כדי יציאה) אנחנו הולכים עכשיו, איזה כיף זה ללכת. הולכת הולכת הולכת...

(היא יוצאת)

דן את יודעת מה? את בדיוק כמו אמא שלך! בדיוק!

(ביט. היא חוזרת)

שיר איפה היית עכשיו בלי אמא שלי? איפה היית ישן בשנה האחרונה בלי אמא שלי? קצת הכרת תודה.

דן שמה? שהיא מנהלת לנו את החיים?

שיר סליחה? אני מזכירה לך שאתה זה שבגללו אנחנו משלמים כבר שנה על בית ריק.

דן ידעתי שזה מפריע לך! ידעתי!

שיר ברור שזה מפריע לי, אתה זה שפינית אותנו, אף אחד לא אמר לנו להתפנות!!!

דן כן אבל גם הגלברטים התפנו. זה היה הדבר הנכון לעשות. את הסכמת איתי!

שיר תודה! תודה לאביר על הסוס הלבן שלקח את הכסף של אמא שלי והזמין לנו כרטיסים... לוורשה! למה דן, למה ורשה??? טוב, אני לא נכנסת לזה. (ביט) אבל טרבלינקה?! איזה כיף היה לנו בטרבלינקה!!!

דן מה, אבל את בכית בטרבלינקה, את התרגשת.

שיר כי הייתי בטוחה שאתה עושה לי הפתעה, לוקח אותי למקום אחר! אבל אתה לא יודע לתת. כי אתה באמת קמצן. (ביט) אתה יודע, פעם חברה אמרה לי: קמצן בחומר זה גם קמצן בלב, והיא צודקת. אתה קמצן דן. אתה קמצן על שאיפות, אתה קמצן על חלומות, אתה קמצן על בואי נעשה חיים -

דן אני לא קמצן אני דואג לעתיד שלנו.

שיר די עם לדאוג לעתיד אם אין הווה! אין ביננו הווה דן -

דן ברור שיש הווה. מה זה, זה לא הווה?...

שיר לא! זה הווה שאתה רוצה להיות בו? כי אני לא! ובהווה של השבוע האחרון רציתי להיות! ואתה פשוט מנעת את זה ממני!

דן אני לא מנעתי שום דבר -

שיר אתה כן!

דן אני גם רציתי להיות!

שיר אתה לא!

דן אני הייתי בהווה!

שיר אז למה לא הצעת??

(הוא בהלם. שתיקה ארוכה)

דן מה?

שיר נישואים דן. למה לא הצעת לי נישואים?

(שתיקה)

שיר מה אתה חושב שאני לא יודעת... התמונה של הטבעת, שאמא שלי שלחה לך... (ביט) זה אני צילמתי...

דן את בחרת את הטבעת...?

שיר כן. רציתי טבעת - קיבלתי מחנה השמדה.

(שתיקה)

שיר מה דן?

דן לא משנה.

(שתיקה)

שיר אם אתה לא רוצה שנישאר ביחד אז עדיף שפשוט תגיד את זה עכשיו.

(הוא שותק. היא מתחילה להתקפל משם)

דן ברור שאני רוצה.

שיר אז למה לא הצעת לי?

דן לא יודע... מרגיש שעד לפני שנה בכלל הייתי בצבא. כאילו לאן נעלמו לי חמש שנים מהחיים? נכנסים לסגר ואז יוצאים מסגר. ואז הפגנות ועוד הפגנות. ואז נכנסים למקלט ויוצאים ממקלט. ואז אמא שלך. (ביט) בעולם הזה את רוצה שנבנה בית? שככה יראו החיים שלנו בתור בעל ואישה?

(שתיקה)

שיר אני הייתי רוצה. אתה רוצה להתחתן?

(הוא לא עונה)

שיר יש לך פאקינג טבעת במזוודה ואתה לא יודע את התשובה.

(שתיקה. רגע לפני שהיא הולכת)

דן אני יודע! פשוט רציתי להיות אני זה שמארגן, זה שמתכנן.

שיר אז עוד לא מאוחר, הנה - יש לך טבעת במזוודה, אנחנו בשדה תעופה ריק, תכרע ברך, תעשה משהו!

- דן אבל זה בדיוק זה, שיר... זה שאת ואמא שלך - אתן באות, ומתכננות הכל, אתן הולכות וקונות כרטיסי טיסה, וקונות לי בגדים, וטבעת, ואני מה? אני אורח בכל הסיפור הזה.
- שיר אנחנו רק נותנות פוש קטן למי שצריך אותו.
- דן את פשוט לא סומכת עלי, זה הקטע...
- שיר מה? מה קשור?
- דן אז למה את רוצה ללכת עם כל הישראלים?
- שיר כי רציתי איתך עוד ערב דן... שנהנה ביחד עוד ערב, שנחיה. בחינם...
- דן נו יופי.
- שיר כי אני אוהבת אותך דן. אני אוהבת את כל מי שאתה. גם את זה שאתה קמצן וקצת שואתי, ותמים - זה מצחיק אותי, עם הג'ינג'יות הרוטטת הזאת שלך כשאתה נלחץ מדברים... איך שאתה דואג לשלוח לי תמונה של בסוף כל יום שכיבית את הגז, או שאתה כועס כשאתה מגלה שלא שטפתי את הירקות בסבון, שאתה סופר את הדקות מהאזעקה וצועק לא לצאת לפני, או כל פעם כשעובר אופנוע אתה מכריז: "אזעקה אזעקה" ומרגיע את עצמך עם "חזקה מהרוח" של גלי עטרי... זה מצחיק אותי, אני אוהבת את מי שאתה דן!
- (שתיקה)
- דן אז ככה את רואה אותי, אחרי 8 שנים ביחד זה מה שאת חושבת עליי. שאני פחדן, שאני חרדתי, שאני צריך פוש קטן - אני כנראה לא מספיק אסרטיבי בשבילך.
- שיר איך מכל מה שאמרתי זה מה שאתה לוקח?
- דן הכל טוב שיר.
- שיר אני דפקתי פה נאום אהבה מוחץ!
- דן שיר, הכל טוב, הכל אחלה. את מוזמנת לקחת את הדברים שלך וללכת לישראלים, אולי סוף-סוף יהיה לך קצת כיף בטיול הזה. אני נשאר פה. אני מזמין לי טיסה.
- שיר מה?
- דן אני מזמין לי טיסה.
- שיר למי?
- דן לי.
- (שיר פותחת את הטלפון שלה ומחייגת)

שיר (בטלפון) הלו אמא... דן ואני ממש רבנו, והוא כועס עלי, והוא מזמין לעצמו טיסה בלעדיי!
(ביט) הוא מתעלם ממני! (דן מסתכל עליה) הוא לא מסתכל עלי! את יכולה להעיר את אבא, שיחפש
טיסה באתר הזה שלו...? אני לא רוצה להישאר תקועה לבד בוורשה... איזה סיוט! כן, אמרתי לו
שעברנו מהצפון רק כי הוא פחד...

דן לא פחדתי לגור בצפון!

שיר הוא צועק עלי!

דן אני לא צועק עליך!

שיר אמרתי לו שכולנו בעדו -

(דן לוקח משיר את הטלפון. במהלך השיחה, כשהוא מדבר באופן חד ותקיף היא נדלקת, כשהוא
מהסס יורד לה ממנו)

דן (בטלפון) ורד, לא ורד, ורד, לא ורד! ורד, אני מדבר עכשיו! אוקיי? תקשיבי לי ותקשיבי לי
טוב. מהרגע שאנחנו דורכים בארץ, אני לא רוצה איתך שום קשר. שום קשר אני לא רוצה
איתך ורד, שמעת?! אה כן?! זה מה שאת חושבת? אז אני אגיד לך מה אני חושב! אני חושב
שכשאת מסתובבת בבית עם הכותונת השקופה שלך ועושה פלאנק סטטי בסלון - זך מגעיל
ורד. זה מגעיל את כולם, ואף אחד לא רוצה להגיד לך כלום! אבל מה לעשות? זו האמת ורד,
מה לעשות? ואם ניסים מחרבן בבוקר - אז שיחרבן בבוקר בקומה שלכם. אין שום סיבה
שאני אתקל בו כשאני הולך לצחצח שיניים! ואת יודעת מה, אני לא צריך להרגיש רע על זה
שאני גר אצלכם, כי מה לעשות שכבר תשעה חודשים יש מלחמה ולא מפסיקים להעיק לי
טילים על הבית! (ביט) אני יודע שזה לא קשור אלייך... אבל למי עוד אני אמור להגיד את
זה?! (ביט) נכון... נכון... נכון, ובאמת תודה שנתת לי לגור אצלכם, וגם על הכרטיסי טיסה...
היינו גם במוזיאון היהודי... זו באמת היתה אחלה המלצה, את צדקת. לא, כי אני פשוט לא
מבין מה הדוחק הזה להתחתן כשאנחנו באמצע מלחמה?! אז מה ורד, אז מה? אז מה אם
גם כשאתם התחתנתם היה מצב בטחוני. זה היה מזמן! זאת הייתה תקופה אחרת לגמרי!
לא, לא, לא אמרתי שאת זקנה ורד... אני פשוט אומר ש - מה היה לכם אז? אינתיפאדה?
מחבל מתפוצץ פה ושם? אני מדבר איתך על טילים משולשים בלי ממ"ד! על ראשי נפץ
גרעיניים! אז את יודעת מה? אני ושיר לא מתחתנים, עד שאין שלום.

(שיר תופסת את הראש)

דן (מתקן) הפסקת אש.

(שיר נאנחת בייאוש)

דן הפסקת אש של שבועיים לפחות...?

(שיר מחייכת)

דן ואת יודעת מה? ו-ר-ד. מהרגע שאנחנו חוזרים לארץ, את לא מחליטה כלום יותר. מעכשיו זה רק מה שאני ושיר מחליטים. יופי? יופי! תודה רבה. אני אוהב אותך גם... ד"ש לניסים.

(הוא מנתק. שיר מתחילה לצחוק)

דן מה?

שיר כלום...

דן מה?

שיר אני פשוט מדמיינת את אמא שלי באה אליך עכשיו עם הכותונת השקופה שלה...

(מתפקעת מצחוק)

דן איכ איכ...

שיר מה, אחרי השיחה הזאת היא בטח אוהבת אותך יותר מאשר אותי...

דן איכס נו שיר, אמרתי לך שזה מגעיל -

שיר היי! זאת אני עוד 30 שנה...

(שתיקה)

דן ברור שהייתי רוצה שנתחתן.

שיר באמת ברור?

דן בא לי שנתחתן, ושתהיי גאה בי! ושיהיו לנו שלושה ילדים, במושב בן עמי...

שיר (במלעיל) בן עמי.

דן (במילרע) בן עמי!

שיר בן ע-

(מבט החלטי של דן, והיא מפסיקה)

דן ויהיה לנו כלב, או כלבה, תלוי מה נבחר. ואנחנו נקום כל בוקר בבית שלנו ונצא לחצר שלנו, עם העץ לימון, ונשב בערסל העגול המכוער הזה שקנית באיקאה.

שיר חשבתי שאתה אוהב אותו...

דן לא, אני תמיד נופל ממנו כשאני עולה עליו. אבל אנחנו נשב בו מחובקים וסוף סוף יהיה לנו קצת שקט. בלי טילים. בלי מחבלים. בלי אמא שלך! רק אני ואת, מול כל העולם! ואנחנו לא צריכים

שום טבעת ושום טיול לוורשה כדי להוכיח שאנחנו אוהבים אחד את השנייה. כי אני אוהב אותך.
שמעת? אני אוהב אותך.

(שתיקה)

שיר ...אז לא תהיה טבעת?

(דן מוציא משקית הבייגלה שבכיסו בייגלה אחד בצורת טבעת. הוא טומן אותו בין שתי ידיו כמו
טבעת אירוסין בקופסא, כורע ברך, ואחרי רגע פותח את ידיו)

דן אני באמת אוהב אותך את יודעת? את גורמת לי להרגיש הכי בבית בעולם.

(שיר מחייכת, מתקרבת אליו, ונותנת ביס בטבעת הבייגלה. היא קופצת עליו משמחה. הם מתחבקים
ומתנשקים)

סוף

צו 8 (לרנקה)

רון (22), לוחם משוחרר שהפסיק את הטיול הגדול במזרח כדי לחזור למילואים עם חבריו לצוות, מחכה בשדה התעופה בלרנקה לטיסת קונקשן חזרה לארץ. בניסיון להעביר את הלילה עד הטיסה, הוא מתחיל עם בחורה אירופאית שווה שמתבררת כישראלית בעצמה. בין פלירטוט יצרי מלא תשוקה להתנצחות אידיאולוגית טעונה על רקע המלחמה, השניים מסכימים להיחשף לראשונה.

(גייט שכוח-אל בשדה התעופה בלרנקה, אמצע הלילה. תמר (24) בחורה צעירה בעלת חזות אירופאית, יושבת בנוח באחת הפינות, לפני פחית קפה מהמכונה, מחשב נייד, מחברות וספרי לימוד אוניברסיטאיים בנושא ספרות ומגדר. היא עובדת על משהו, מנסה להתרכז. רון (22) נכנס לגייט בעודו מדבר בטלפון הנייד בקול רם. הוא נועל סנדלי טיולים, סוחב עליו פאוץ' ותיק מוצי"לה גדול, אליו מחובר כלי נגינה אוריינטלי וכן מזרן טיולים מגולגל. ברור שהוא חוזר מ"טיול גדול אחרי צבא")

רון (בטלפון) כן אחי, איזה קונקשן מחורבן... לך תמצא עכשיו את הגייט, תמיד תוקעים אותנו בסוף העולם שמאלה... את מי אני אשאל בשעות האלה? אין פה כלב... (מבחין בתמר) רק איזו מישהי. (לעברה) שומעת? הלו?

(תופס את מבטה)

רון ישראלי?

Tamar What?

(הוא פונה אליה באנגלית משובשת)

Ron You English?

Tamar Yes.

Ron This gate... seventy... seventeen...?

(הוא מצייר באוויר עם ידו את המספר 73)

Tamar Huh?

Ron 7, 3... Gate 7, 3...

(הוא ניגש להראות לה את כרטיס הטיסה בטלפון)

Tamar This is it.

(עכשיו הם קרובים)

Ron It here? Open the fly? Open many time??

(הוא מצביע שוב ושוב על הכרטיס שלו)

Tamar It's in 6 hours. There's time.

Ron Fly to Israel! yes!?

Tamar Exactly.

רון אהה. (לטלפון) טירוף מצאתי אחי...

(הוא מוריד את התיק מהגב, מתמקם)

Ron Thank you thank you, you queen. I give you kiss?... joke joke

(הוא צוחק. היא לא זורמת)

רון כִּיף? כִּיף? you want כִּיף?

(היא מחייכת בשלילה)

Ron No, ok.

(הוא חולץ את סנדליו)

רון (לטלפון) טוב, יש לי שש שעות לשרוף לך את המוח... (מתיישב) יש פה מישהי, הטעם שלך בול אחי. גבוהה, גוף, פרצוף, כל החבילה -

(תמר מסתכלת עליו)

רון היא מסתכלת עליי.

(תמר מתנשפת בתסכול)

רון אחי היא מתנשפת... כמה דקות ככה היא נכנסת להריון בבלוטוס.

(תמר חוזרת לקרוא בספר)

רון (לטלפון) שניה, שניה...

Ron You... you, yes! From Israel?

Tamar No, Sweden.

רון (לטלפון) אירופה אחי. שוודיה.

Ron What you do?

Tamar Study M.A....

Ron MMA? You MMA?! The Box?

(רון מסמן בידיו תנועות קרב-אגרופ)

Tamar Literature...? Poetry...?

(הוא לא מבין)

Tamar Songs...

Ron You songs?!

רון (לטלפון) זמרת אחי!

Tamar Songs...

(תמר מסמנת לו באוויר "כתיבה" עם העט שלה)

Ron Ah! Ah!

(תוך כדי שמכסה את את המיקרופון בטלפון שלו -)

Ron I write too!

Tamar Good...

(רון מוציא בהתלהבות פנקס קטן מהתיק שלו)

Ron I write songs, want to hear? I can translate, want to hear?

Tamar I'm in the middle here, ok?

רון מה אומרת - Don't want to...?

Tamar N-O. SORRY.

Ron Ah. Okay... No problem.

רון (הוא מתרחק ממנה, מתחיל להתקפל משם. לטלפון) עוכרת ישראל אחי. אני אומר לך, עוכרת עוכרת.

Ron You know this is my friend - we in army in Israel. IDF.

Tamar Good for you...

Ron We boom boom מחבלים... Arabs.

(שתיקה)

רון (לטלפון) בדוק צוררת אחי -

(תמר סוגרת את המחשב הנייד בהפגנתיות)

רון (ממשיך) חברה של גרטה, עזוב לא הייתי נוגע בה עם מקל -

תמר (פתאום) כן הא?

רון כן... (ביט) מה? מה אמרת?

Tamar Sorry?

Ron ...You say to me what? I think you said, you called me...

Tamar No, no...

רון (מבולבל. צוחק במבוכה) לא אחי... התפלפתי לרגע... הייתי בטוח הצוררת מבינה אותי!
עזוב אני אחפש פה משהו לאכול, יאללה אני אדבר איתך (מנתק את השיחה, לפני שיוצא פונה אליה-)

Ron Good night Sharlila!

Tamar What?

Ron Sharlila. We call people like you Sharlila.

Tamar li-na?

Ron li-la!

Tamar li-la?

Ron It means nice person in Hebrew.

Tamar Nice?

Ron Yes...

Tamar (בחצי חיוך, כמו מחמיאה לו) You are Sharlila!

Ron No no, you are Sharlila...

Tamar You are Sharlila!

Ron No, you are Sharlila!

Tamar You are!

Ron No, you Sharlila!

תמר טוב הבנו!

(הוא בהלם. אחרי רגע מתיישב מולה, מסתכל לה בעיניים)

רון יפה... יפה... מניאקית... קלטת ששמתי עליך. איזה בת זונה.

תמר ואתה ממשיך.

רון ממשיך מה?

תמר עזוב, אני לא רוצה לרדת לרמה שלך...

רון חבל, אני דווקא אוהב לרדת.

(שתיקה)

תמר אתה קורבן אתה יודע?

רון אני קורבן?

תמר כן...

רון ואת בטח רוצה להסביר לי, לא?

תמר אתה תוצר של גבריות רעילה שהשתרשה בישראל.

רון ואת תוצר של נשים שמגדלות שיער בית שחי.

תמר סינתיה אנלו מדברת בדיוק על זה ב"Bananas, Beaches and Bases"

רון מי מי?

(הוא מיד בודק בטלפון מי זאת)

תמר סינתיה אנלו. על תפיסה של מגדר בזמן מלחמה... תחשוב על זה, איזו גבריות מקודשת בזמן מלחמה? איזה גברים החברה שלנו מעריצה עכשיו? ומה קורה לגבר שלא עומד בציפיות?

רון אני מבטיח לך ולסינתיה שאני עומד.

תמר אני בטוחה.

רון את רוצה להגיד לי שסינתיה לא הייתה פשוט חרמנית על חיילים? (גולל בטלפון) סינתיה, סינתיה... (מוצא) בת 85! לא רע... (מראה לה את התמונה) בכיף הייתי מחליף לה טיטול...! (הוא צוחק מהבדיחה של עצמו)

תמר אתה דוחה.

רון (מיד) בואי גם את לא בדיוק טלית שכולה תכלת, משקרת לי חופשי...

תמר שיקרתי לך?

רון כן. התחזית לאירופאית, ועוד בזמן מלחמה...! את יודעת מה סינטיה הייתה אומרת על התנהגות כזאת? ... (בקול של אישה זקנה ונרגנת) שזה מאוד מאוד לא יפה -

תמר אולי תלמד מזה משהו, על איך שאתה תופס נשים.

רון טוב הבנתי. (תוך כדי שחולץ שוב את סנדליו) אפשר לדלג על החלק שאת חופרת "תרבות האונס, תרבות האונס" ואני מתנצל על הגבריות שלי. זה פשוט משעמם...

תמר משעמם? אתה רוצה לדלג על החלק שבו אתה מרגיש רע שאתה מחפיץ נשים?

רון אני לא מרגיש רע. אני באמת חושב שאת שווה. ו-וואלה באמת הייתי עושה לך טובה. אז אני חושב שהשאלה האמיתית היא אם את בוחרת להישאר פה ואני ממשיך לקרוא לך שווה, או שאת ממשיכה עם הפרצוף-חמוץ ומתגזגזת לגייט אחר.

תמר וואו. בגלל אנשים כמוך...

רון מה?

תמר עזוב.

רון מה מה? ... בגלל אנשים כמוני? נו דברי.

(שתיקה. היא אוספת את החפצים שלה)

רון את יודעת מה הבעיה שלכם השמאלנים? שאתם מפחדים מהכל. לגעת, להתלכלך, לדבר באמת מהקישקע - תגידי לי, איך אפשר להתקדם ככה?

תמר עזוב אותי.

רון בגלל אנשים כמוני - מה?

תמר עזוב.

רון בגלל אנשים כמוני - מה?!

תמר בגלל אנשים כמוך - אנחנו נאבד את המדינה.

רון אוקי...! זאת התחלה -

תמר אתה אלים, פאשיסט, לאומני... יודע רק מה זה כוח כוח כוח. אתה נהנה מכל המצב הזה, נכון? זה זמנים של גאולה! המלחמה הזאת? האנשים שמתים כל יום -

רון זה נורא כללי. אני מרגיש שאת יכולה יותר!

תמר זה לא מזיז לך שאנשים מאבדים את הבתים שלהם, את החיים שלהם. העיקר שהמלחמה ממשיכה. שה"אויב" מנוצח. זה נותן לך תחושת שליחות כשאתה בא עם המדים היפים שלך, ומה, מקבל פלאפל בחצי מחיר? בסוף אתה אולי שקמיסט, במקרה הטוב -

תמר פאשיסט. לאומני. איכס פיקס!

(הם מתנשקים בתשוקה. תוך כדי התמזמזות הם יוצאים לכיוון השירותים. כעבור זמן מה הם חוזרים לגייט, מתנשפים)

רון היה מטורף, היית סוסה!

תמר (בחיוך) מי מדבר ככה?

רון אז את רוצה לשמוע את השיר שלי? קצת - ...songs, you know

תמר עוד פעם זה?

רון מה, הצעתי לך כבר פעמיים...

תמר תוך כדי שאתה מוריד לי את החזייה?!..

רון חשבתי שאת חובבת שירה...

תמר מצטערת, לא מערבבת ביזנס ופלז'ר.

רון ותמר (במקרה ביחד) אבל איזה פלז'ר.

(ביט)

רון אז את לא רוצה לשמוע? חבל, חשבתי שנכיר קצת...

תמר ספר לי משהו שאני לא יודעת עליך...

רון משהו שאת לא יודעת...

(הוא חושב רגע)

רון אני רון.

תמר (צוחקת במבוכה) נעים מאוד, אני תמר.

רון תמר... טיפסתי על עץ גבוה.

תמר כן. יהיה לך מה לספר לחבר'ה מהגדוד...

רון איזה גדוד?

תמר של המילואים. בצבא...

רון אה לא, אין גדוד.

תמר מה?

- רון אין גדוד. אין אני לא חוזר בשביל זה... לא עושה מילואים. זה היה סתם, בשביל להדליק אותך.
- תמר מה?
- רון מה מה? ראיתי עליך שאת שמאלנית חוד וזה עושה לך את זה, אז...
- (היא בהלם. אוספת את עצמה ומתרחקת ממנו)
- תמר וואו.
- רון מה?
- תמר אתה דפוק.
- רון אני דפוק? מה עם כל ה-"I'm Sweden, I'm Sweden" - לא הבנתי, לך מותר להתחזות, ולי לא?
- תמר אתה שיקרת לי.
- רון מה אנחנו נשואים עשרים שנה?
- תמר שיקרת לי.
- (היא מתחילה להתארגן, ולא מוצאת משהו)
- רון אני לא מבין זה בקטע ערכי?!
- תמר לא! זה בקטע אנושי.
- רון לפני רגע אמרתי לך שאני הורג ילדים בעזה, ולא היה לך אכפת נכון?
- תמר זה לא אותו דבר... לא משנה. איפה החזייה שלי?
- רון מה? תמר אני לא שיקרתי. שרלינה... מה נהיית קשה?
- תמר נו באמת. לקחת לי את החזייה?!
- (הוא שולף את החזייה מאחורי גבו. מנפנף בה כמו בדגל לבן)
- רון הפסקת אש! אני דורש הפסקת אש. וסיוע הומניטרי!
- תמר תחזיר לי את זה!
- רון אז תדברי איתי!
- תמר אתה מבין עברית?!
- רון כן... אבל מזכיר לך שהייתי בכיתת מב"ר (צוחק)

תמר תחזיר לי את זה! תוריד את זה מהראש שלך! אידיוט! אתה לא מבין שאני לא מנהלת איתך שיחה יותר?! אתה לא שווה עוד טיפת אוויר שלי. תחזיר את זה כבר!!!

רון (הוא נותן לה לקחת ממנו את החזייה) מה זה את בוכה?

תמר לא, לא.

רון את בוכה, את בוכה... אני רואה שאת בוכה...

תמר אתה חושב שאתה משפיע עליי? אתה חושב שמהשווה שאתה יכול להגיד יכול להעליב אותי? אתה פונקציה, בסדר? אתה בסך הכל פונקציה! והיום היית בתפקיד האיש שאני לא רוצה יותר לראות משדה התעופה. השתמשתי בזרקתי. ואיזה יופי שאני גם לא הולכת לראות אותך יותר בחיים. אתה מוזמן ללכת ולשקר למישהי אחרת -

רון אבל אני לא שיקרתי -

תמר כי זה כל מה שאתם יודעים לעשות, נכון? אתה לא שווה טיפה מהזמן שלי.

רון אבל -

תמר אני כל כך לא מעוניינת לבזבז עוד דקה על גבר שלא מחובר לעצמו ושואב לי אנרגיה, זמן, וחיים! אולי חבל שאתה חוזר מהטיול שלך, היית לפחות מוצא את עצמך. תתאפס על החיים שלך ותשחרר ממני!

רון הייתי במילואים בסדר?? לא שיקרתי לך. אני לא הולך למילואים, אבל הייתי... זה משנה? זה משנה אם עשיתי מילואים? אכפת לך אם עשיתי או לא?

(היא לא עונה)

רון אני עשיתי והפסקתי. יודעת למה? הבנתי שאני לא יכול לעבור עוד יום אחד לא בבית. ישבתי בעזה שעות, בכל מיני בתים מחוררים... רק מדמיין את הריח של המיטה שלי. כמו איזה ילד. איך שחזרתי מעזה, נכנסתי לחדר, נשכבתי על המיטה, בלי להתקלח נשבע לך, ככה, לא יצאתי חודש. דבוק למיטה, דבוק. כל הטיול המזדיין הזה אמרתי אני אצא מהבית, להתאוורר קצת, כלום. זיבי. חודש לא ישנתי כמו שצריך. לא נהניתי לשנייה. עכשיו זו פעם ראשונה שאשכרה היה לי כיף, כל הטיול הדפוק הזה...

תמר תקרא את השיר.

רון מה?

תמר תקרא את השיר שלך.

רון עזבי תמר, לא בכוח.

תמר תקרא את השיר כבר!

רון אוקיי אוקיי. (הוא מוציא את פנקס השירים) את יודעת מה זה אופק האירועים?

תמר מה זה מה?

רון מכירה חור שחור?

תמר נו.

רון כשמתקרבים לחור שחור, אז יש נקודת אל חזור שממנה הדברים מאבדים את החוקיות...
הזמן והמרחב כבר לא משנים... זה הקו שממנו אין יותר חוקים, אין הגדרות...

תמר וואו זה בחיים לא יתחיל.

רון טוב, טוב -

(נושם, וקורא)
"לאור האירועים.
בלילה - "

(תמר עוצמת עיניים)

רון נרדמת?

תמר ככה אני מקשיבה.

רון אה...
"בלילה
המחשבה שלי רצה
במסלול האינסופי
של אופק האירועים
כולם סביבי יקום
אני חור שחור"

(שתיקה)

תמר אני מקשיבה.

רון אה, זהו...

(הם צוחקים)

רון בסדר, אני לא איזה ביאליק...

תמר לא, אל תתנצל זה פשוט...

רון פשוט מה?

תמר שעה אתה חופר על השיר, ובסוף זה שלוש שורות.

רון סליחה, לא היו לנו שיעורי ספרות בבאר שבע...

- תמר נו באמת!
- רון (צוחק) לא היתה לנו מורה לספרות.
- תמר איזו ילדות עשוקה!
- רון במקום ללמד המורה הייתה באה עלינו עם כסאות...
- (שתיקה)
- רון אז אני מקבל ניתוח אקדמי?
- תמר תראה, החור השחור זה המוות. אופק האירועים זה המצב... והדובר מביע את -
- רון הדובר?
- תמר שזה אתה, מביע את החשש למות. להיאבד. אפשר להשוות את זה לשיר המלחמה של יהודה עמיחי "אני רוצה למות במיטתי", כשהוא דן במוות שליווה אותם במלחמת יום כיפור, לעומת הרצון שלו לחיים רגילים -
- רון מה הקשר למוות?
- תמר השיר מדבר על פחד ממוות.
- רון השיר לא מדבר על פחד ממוות.
- תמר ברור שכן. כולם מפחדים. כולם מפחדים למות. זה פחד פרימיטיבי, קדמון...
- רון אז אני גם פרימיטיבי עכשיו, נהדר...
- תמר תקשיב לי רגע, המלחמה הזאת, ובטח החוויה הצבאית, זה קשה, לכולם -
- רון וואו את... למדת ספרות, אבל את לא מבינה כלום בשירה.
- תמר אני רק מנסה להגיד שכולנו קורבנות.
- רון עוד הפעם זה?
- תמר כולנו. אני קורבן בסדר? במדינה שכל יומיים אנחנו שומעים על מישהו שנהרג, על עוד "הותר לפרסום". איך אפשר שלא לחיות בתחושת אשמה? באשמת ניצולים. ופחד. זה הגיוני לפחד, לרצות לברוח, להיעלם, להיות מישהו אחר, כולם נאבדים באופק האירועים! ועל מה?
- רון אז אם אני לא אלך למילואים - אני פחדן או קורבן, נכון?
- תמר מה? אני לא אמרתי את זה...
- רון אני אלך למילואים בסדר? הכל טוב. הכל טוב.
- תמר אני לא אמרתי שאני רוצה שתלך למילואים!

(הוא מתחיל להתקדם לכיוון היציאה)

רון נו באמת, את מקשיבה לעצמך בכלל?

תמר אני אומרת לך שאני לא רוצה שתלך למילואים, אני לא רוצה שאף אחד ילך!

רון (פתאום) על מה את מדברת בגלל זה שכבת איתי!

(שתיקה. רון יוצא)

סוף

התפקיד (ליסבון)

© 2025 כל הזכויות שמורות למתן דרעי בדש וטל בסון

יוסף (30) שחקן ערבי-ישראלי שנסע להוציא דרכון זר בליסבון כדי לסיים סופית את מערכת היחסים שלו עם ישראל, נתקע בשדה התעופה עם רעות (22), אחראית ביטחון מהשגרירות הישראלית שנשלחה לתשאל אותו, על אף שנראה שכל קשר בינה לבין התפקיד הוא מקרי בהחלט.

(גייט צדדי סגור בשדה התעופה בליסבון. יוסף (30) מחכה בגייט, קורא ספר באנגלית ושומע מוזיקה באוזניות. לצידו מזוודת טרולי ותיק צד קטן. לחלל פורצת בסערה רעות (22), קצינת ביטחון מטעם שגרירות ישראל. היא לבושה בבגדי ביטחון מלאי כיסים, בידיה נושאת דפי פרוטוקול בטחוני ודרכון פורטוגלי. היא מדברת בקשר באוזניה)

רעות לא לא, אין בעיה. בטח שאני על זה... ידידיה, אני על זה! לא צריך להזכיר לי את ביטון כל פעם, נכון? בסדר אז קרה ביטון... ברור שאני עם הפרוטוקול החדש!

(היא מבחינה ביוסף)

רעות סליחה, ראית פה ערבי?

(יוסף מסתכל עליה בשאלה, היא מסמנת לו להוריד אוזניות, הוא לא עונה)

רעות ערבי, ראית פה?

(יוסף שולל עם ראשו)

רעות סעמק.

(רעות מתחילה לצאת מהגייט, יוסף מחייך לעצמו, סוגר את ספרו ושולף את האוזניות מאוזניו בשעשוע, מוכן לבאות)

רעות (לאוזניה) נו ידידיה, זה לא בG2. אני בG2! איפה? לא לא, אני לא צריכה אף אחד! (היא נכנסת בחזרה) אבל אני אומרת לך שזה לא הגיוני, אין פה שום ערבי. (היא מסתכלת על יוסף, היא שמה לב לתמונה בדרכון) אה. אוקיי. ידידיה. ידידיה. ידידיה! אני מסתדרת!

(שתיקה)

רעות (מרצינה, ליוסף) הבנתי אותך. אתה חושב שזה מצחיק. (היא מסתכלת על הדרכון) אתה לא דומה לעצמך.

יוסף כן הסתפרתי.

רעות הבנתי.

יוסף אני מבין שלא התחברת.

רעות אתה ממשיך עם ההומור.

יוסף אז את מהביטחון?

רעות יש לך בעיה עם זה?

יוסף ופה את רוצה לחקור אותי?

רעות ועם זה יש לך בעיה?

יוסף לא.

רעות אוקיי. אז נתחיל.

יוסף לזה כולנו חיינו...

רעות (קוראת מהדפים בידיה) "שירותי הקרקע מחויבים לביטחונכם, לנוחותכם ולשמירת הסדר הציבורי בנמלים ובטיסות, כדי להבטיח נסיעה נוחה ונעימה לכולם. לשם כך מצוידים אנשי הצוות שלנו, בטרמינלים ובמטוסים, בסמכויות הקבועות בהוראות הדין."

(שתיקה)

יוסף אוקיי.

רעות (ממשיכה לקרוא בכל הכוח) "שחרורך מעיכוב מותנה במענה למספר שאלות. אתה יכול לשמור על זכות השתיקה אך לא מומלץ. סירובך להיבדק עלול למנוע ממך את העלייה למטוס - "

יוסף המטוס שיצא לפני שעתיים.

רעות "במקרה של אי ציות להוראות דיילי הקרקע או להוראת פקד טיסה - "

יוסף ...ידידיה? (מסמן על האוזניה)

רעות "...או להוראת פקד הטיסה, יחשב הדבר לעבירה פלילית ועילה להרחקה מהטיסה או מן מהטרמינל, ואף למעצר ולהבאה בפני משטרת ישראל."

יוסף משטרת ישראל! אנחנו בפורטוגל.

(שתיקה)

רעות מר... (קוראת מהדרכון) Yosef Haj Ihiya Elhaja'abri

יוסף י-ס-ף. יו, יו, יו-ס-ף. זה ביחד.

רעות הבנתי, יוסף חאג' יחיא -

יוסף (אובר לאפ, הוא מתקן אותה) יח, יח, יח, יח-יא, יח-יא -

רעות בסדר, אני לבד! יחיא... (נתקעת) טוב. אתה יודע למה עוכבת, יו-ס-ף?

יוסף כי אני ערבי?

רעות אני רואה שאתה בדחן.

יוסף אני רואה שאני לא היחיד.

רעות מה זה?

יוסף שחקן, אני שחקן. טלוויזיה, קולנוע... פרפורמרס...

רעות הבנתי...

יוסף אז?

רעות רגע... היית בפאודה? כן כן! אני זוכרת אותך, אתה התפוצצת מחוץ לחומה! עם השב"כניק!
נו - עם המטען נפץ במכונית של אבו- אבו... נו אה -

יוסף אבו-סאמר?

רעות כן כן! במכונית, בעונה השנייה?

יוסף (אובר לאפ, משתף איתה פעולה) הראשונה זו הראשונה -

רעות זה לא היה בשנייה?

יוסף בראשונה, זה אחרי שהם טובחים במשפחה הערבית בחתונה -

רעות אה! נכון נכון! כי הם התחזו לחברת בקלאוות כאילו הם בקייטרינג של החתונה, אבל אתה -
אתה היית המלך של המחבלים!!! היית מעולה.

יוסף תודה. (ואחרי רגע, מרצין) זה לא אני. זה הישאם סולימאן.

רעות (לא מבינה) מי שם?

יוסף הי-שאם.

רעות מה?

יוסף הישאם. הישאם סולימאן, זה השחקן שמשחק שם.

רעות איפה?

יוסף מה איפה? בפאודה.

(ביט. היא מובכת. מנסה לצאת מזה)

רעות אבל אתה גם שיחקת שם.

יוסף לא, לא... עוד לא יצא. אינשאללה בעתיד.

רעות (מגחכת בעצבנות) הא הא...

(שתיקה מביכה)

רעות אז! (מכחכת בגרון) יו-סוף -

יוסף בראבו.

רעות אני רעות -

יוסף אהלן ריהוט.

רעות רעות.

יוסף כן, ריהוט.

רעות (מבולבלת) ואני כאן כדי... לחקור אותך על... סיכול. (מתקנת) טרור!

יוסף סיכול טרור?

רעות כן, יש לך בעיה עם זה?

יוסף עם טרור?

רעות עם סיכול.

יוסף לא.

רעות יפה מאוד.

(לאורך הדיאלוג הבא רעות קוראת מהפרוטוקול, תוך שהיא מחפשת עט בשלל כיסיה, ויש לה כיסים רבים)

רעות אתה עוכבת היום... בשעה 13:03 (לא מוצאת את העט, ומושכת זמן) 13:03... כשניסית לעלות על טיסת חילוץ... (מוציאה מכיסיה בטעות חפצים אחרים. קונסילר. גומיה. טמפון) ...חילוץ, של ישראיר שמספרה 6H 346 שיצאה... מליסבון לתל אביב... לתל אביב ב15:30...

יוסף לפני שעתיים.

רעות בדיוק.

יוסף אני לפחות מקבל על זה החזר?

רעות שניה רגע... (מסתבכת עם הכיסים. עדיין לא מוצאת עט)

יוסף ריהוט.

רעות רעות!

יוסף כן זה! את צריכה עט?

רעות לא.

יוסף אוקיי. את פשוט... נראת ממש מבולבלת...

רעות (מושכת זמן) ...אז אתה מבין למה עוכבת?

יוסף כי מדינת ישראל לא מצליחה לשחרר ממני?

רעות בדחן.

יוסף שחקן.

רעות אתה רוצה שנתקדם או שנתקע כל הלילה יחד? ...

יוסף אז את לא רוצה עט?

רעות אמרתי לא!

(היא ממשיכה להסתבך עם החפצים)

יוסף חבל, זה יקל על כולנו וואלה.

רעות יוסף! אתה עוכבת בשל חשד ל- (כבר ממש נלחמת בחפצים. היא קוראת בקושי מדו"ח המעצר) זיוף מסמכים למטרות טרור בזמן מלחמה.

יוסף חשד למה?

רעות זיוף מסמכים.

יוסף (באירוניה) הו, זה חדש ריהוט, זה עוד לא היה לי...

רעות איך השגת כרטיס לטיסה? זו טיסת חילוץ.

יוסף ענייני עבודה.

רעות שנותנת לך זכאות?

יוסף את תצליחי לזכור את כל זה? (שולף עט ומשחק איתו, אבל היא לא שמה לב. היא בחיפוש קדחתני בכיסיה)

רעות כן!

יוסף ואת לא רוצה עט? ...

רעות לא! לא רוצה עט!

יוסף טוב... את רוצה לבקש מידידה?

רעות לא, אני מסתדרת לבד!

יוסף: שאני אבקש מידידה?

רעות לא לא! (היא מסתובבת אליו ומבחינה בעט שבידו) יש לך עט? אבל אתה רואה שאני שעה מחפשת...ו- טוב, טוב!

(הוא ניגשת אליו ולוקחת את העט. אוספת את עצמה)

רעות אתה ישראלי?

יוסף תיאורטית.

רעות מה זה תיאורטית?!

יוסף על הנייר.

רעות מה זה הדרכון הפורטוגלי הזה, יוסף?

יוסף זה כרטיס היציאה שלי לחופשי.

רעות איך הוצאת דרכון פורטוגלי?

יוסף הלכתי למשרד הפנים... בפורטוגל, והוצאתי.

רעות אבל אתה לא יהודי.

יוסף נכון ריהוט, אני ערבי.

רעות אני יודעת.

יוסף אני רואה שבחינות הכניסה אצלכם ממש קשות.

רעות איך יש לך אזרחות פורטוגלית???

יוסף איך לך יש אזרחות ישראלית?

רעות סבתא שלי נולדה שם.

יוסף גם סבא רבא שלי נולד שם.

רעות נו?

יוסף נו?

רעות טוב. אתה מבין שאתה לא יכול לצאת מישראל עם דרכון אחד, ולחזור עם דרכון אחר בלי לעדכן אף אחד. זה דפוס פעילות חבלני.

יוסף חבלני? הווי מפחיד.

רעות אני לא אכתוב את זה, לטובתך.

יוסף התכוונת לטובתך.

רעות מה זה?

יוסף שנינו יודעים שאת מתה לתקתק את זה בדיוק כמו שאני מת להשתחרר מכאן - אז תפסיקי לשחק ב"חבלני, לא חבלני" - יש לך עט נכון? תכתבי מה שאת רוצה ושחררי את רבי אינשל-אללה!

(ביט)

רעות אז אני כותבת חבלני.

יוסף מה חבלני? אני נראה לך כמו מחבל?

רעות ח-ב-ל-נ-י

יוסף אבל אני לא מחבל. ריהוט, אני לא מחבל!

רעות (כמנצחת) אה כן?? אז איפה הדרכון הישראלי שלך?

יוסף (ביט. בהתרסה) אין דרכון.

רעות מה זאת אומרת?

יוסף אין דרכון.

רעות יוסף תביא לי את הדרכון הישראלי שלך.

יוסף זרקתי אותו.

רעות מה זה?!

יוסף זרקתי אותו. כשקיבלתי את הפורטוגלי, עשיתי טקס פגאני לניקוי רעלים, והעפתי אותו לים. אין דרכון.

(הוא מתיישב בשלווה. היא לא יודעת מה לעשות)

רעות זה כבר נוהל אחר לגמרי! אתה מבין שזו פגיעה ברכוש המדינה??

יוסף הדרכון שלי?

רעות כן! זו עבירה פלילית, זה יכול להגיע לשנתיים בכלא.

יוסף אבל זה הדרכון שלי!

רעות לידיעתך, מר יו-סו, הדרכון שלך הוא רכוש ציבורי של המדינה.

יוסף המדינה הזאת לא תשחרר אותי עד הקבר אה???

רעות איך המדינה תשחרר? עכשיו אתה חשוד גם בהשחתת מסמכים!

יוסף של מדינה שאני לא חלק ממנה יותר!!!

רעות אתה לצערנו הרב עדיין חלק!

יוסף וואו. לא משנה מה אני עושה אתם לא תעזבו אותי. אני בישראל - אתה לא ישראלי. אני לא בישראל - אתה ישראלי. אתם מוכנים פשוט לעזוב אותי ודיי!!!

רעות יוסף! אתה מדבר עברית, יש לך דרכון ישראלי ואתה נוסע לפאקינג ישראל בזמן מלחמה! אתה מוכן לתת לי לפחות את הפרטים של הדרכון הישראלי שלך, אני אתקתק אותם במערכת, תעוף לי מהעיניים, ושלום על ישראל!?

(שתיקה)

יוסף לא! ממש לא. אנחנו נישאר כאן כל הלילה ואת לא תקבלי את הפרטים שלי! איך אני איתך? ריהוט? אני פורטוגלי עכשיו! אוברידו בונז'יה! (מצביע על הדרכון שלו שבידה) ואף אחד לא יקרא לי מחבל יותר! כי אני לא מחבל! ובטח - שלא ישראלי!

רעות אל תצעק עליי!

יוסף אבל אני לא מחבל!

רעות (פתאום) ברור שאתה לא מחבל!

(היא מתרחקת ממנו בתסכול)

יוסף מה?

רעות תראה איך אתה נראה! אתה?! מחבל?! אני יותר ערבייה ממך...

יוסף מה זה?

רעות אם היית חשוד באמת נראה לך שהיו נותנים לך לחקור אותך?

יוסף אז מה אנחנו עושים פה?

רעות מה אנחנו עושים פה? מה אנחנו עושים פה?? משפילים אותי. מה אתה חושב, כל יומיים מקריצים פה נהלים חדשים שאף אחד לא מתדרך עליהם, ואז ברור שבשיחות חתרן יגידו שאני לא עוברת את ההכשרה.

יוסף איזה נהלים?

רעות מלחמה. ערבים. טירונים שאפשר להתגלח עליהם... עם כמות ההתראות כל יומיים יוצא פרוטוקול חדש. מצלמים את התחקיר, ואז מסתכלים על זה עם כל המחלקה, וצוחקים על מי? רעות גולן. מצחיק, נכון?! (פונה לעבר עינית המצלמה שתלויה לה על הווסט) מצחיק, ממש מצחיק... אפילו GIF הם הכינו עליי...

יוסף GIF?...

(היא מראה לו את ה GIF בטלפון שלה)

רעות קקות!

יוסף בואנה את ממש חונקת אותו שם!

רעות אז אזקתי את הבן של השגריר בטעות. מה אני אעשה שהוא נראה כמו ערבי?!

יוסף איזו אחיזה סמאללה עליכי.

רעות הוא צרח עלי שמה, אז עצרתי אותו. מה הייתי אמורה, לתת לו לעלות לטיסה עם משלחת של משרד החוץ בלי לבדוק אותו? כל החשובים שם!!!

יוסף (נזהר) נכון, נכון, ריהוט –

רעות והוא אומר לי "תזהרי ממני, את לא יודעת מה אני יכול לעשות לך, הסתבכת עם הביטון הלא נכון!!" הבן של השגריר, הבן של השגריר!!! אתה מבין?! חושב שמגיע לו "פטור מתור". הם עושים קומבינות! מצפצפים על הנהלים! ובסוף כשכך יעלה מחבל למטוס - את מי הם יתחילו לבדוק?! מה אני צריכה את זה על המצפון שלי? אני עושה הכל לפי הספר, ואחרים שמעקמים פינות - הם מקבלים קידום!

יוסף לא יפה.

רעות מי זה ידידיה?!

(יוסף שותק)

רעות האפס של הקורס שיודע להיות במקום הנכון עם הלשון הנכונה. אותו הם מקדמים...

יוסף לא יפה...

רעות הוא אומר לי מה לעשות, אתה מבין?!

יוסף חרא...

רעות דופק אותי בתחקורי אירוע...

יוסף ריהוט, ריהוט, עזבי אותך, נאחל לו בריאות שלמה ושישרף לו הכפר.

רעות הוא גר במושב.

יוסף מה?

רעות במושב הוא גר נו.

יוסף שישרף לו המושב! טפיל!

רעות (נשברת) שנתיים. שנתיים חתמתי בשביל החרא הזה... ובסוף מה אני עושה? מתגלחת עליך עם פרוטוקולים חדשים, שאני באמת לא מבינה מי כתב...

יוסף לא לא, לא לרחם עליי... אין דבר שאני שונא יותר מההתנצלויות השמאלניות האלה. את צריכה להישאר קשוחה, עם עמוד שדרה.

רעות לברדור יותר קשוח ממני. ואני מנסה, באמת. אני פשוט תמיד יוצאת מטומטמת. באתי לתפקיד הזה באנרגיות הכי חיוביות, וניסיתי הכי חזק שאני יכולה, אבל אני לא יכולה באמת להצליח ככה... (מתפרקת בבכי)

יוסף ריהוט? ...ריהוט? ...אני פחדתי ממך כשנכנסת.

רעות (מרימה עיניים ומביטה בו) אתה סתם אומר.

יוסף לא, אני באמת פחדתי ממך, כשנכנסת ודיברת עם השטן הזה -

רעות (בשנאה) ידידיה.

יוסף כן... כשהיית עם האוזניה והכל, כשדיברת איתו, הייתי בטוח שלחו לי את הכי קשוחה במערכת...

רעות תודה יוסף.

יוסף ועם הדפים ביד? בכלל, וואו. כמו מכשפה.

רעות באמת?

(הם צוחקים)

רעות (אחרי רגע) מה, באמת זרקת את הדרכון שלך?

יוסף כן.

רעות למה?

יוסף כי אני לא ישראלי. אף פעם לא הרגשתי ישראלי.

רעות אז מה... פשוט העפת אותו לים?

יוסף ביום שקיבלתי את הדרכון הפורטוגלי... לקחתי אוטובוס, נסעתי לים, עמדתי על החוף בשקיעה, ראיתי את הגלים מתנפצים, שמתי את השיר Hall of fame... מכירה?

רעות (מזמזמת) you can be the greatest... you can be the best...

יוסף והשלכתי את הדרכון למים. (ביט) יצא קצת יהודי אני יודע...

רעות קצת כן...

יוסף אבל האמנתי שזהו, זה נגמר, אני הולך לבנות את עצמי בחו"ל. קולנוע, טלוויזיה, תיאטרון... אבל איזה שטויות, האודישן היחיד שקיבלתי עד עכשיו זה מהסוכנת בארץ, וגם לאודישן הזה אני כבר לא אגיע.

רעות לא הבנתי.

יוסף למה רציתי לחזור?

רעות למה?

יוסף מצלמים את העונה החדשה של פאודה בארץ.

רעות אתה צוחק עליי?

יוסף לא, יש עונה חדשה. יש לי מאץ' עם מלאני לורן. שחקנית מספר אחת בצרפת, זה ליגה אחרת.

רעות והיא, אישרו לה להיכנס לארץ?

יוסף היא לא פגשה את ריהוט...

(שתיקה)

רעות מצטערת יוסף... אבל אני לא יכולה לאשר לך לעלות לטיסה אם פגעת ברכוש המדינה... זה פלילי. גם אם זה למען מטרה מגניבה כמו פאודה.

יוסף זה בסדר, גם ככה נמאס לי לשחק את המחבל.

רעות זה באמת לא יושב עליך.

יוסף תודה.

רעות לפחות היית מנצל את זה לטובתך... היית ממציא, אומר לי שאיבדת את הדרכון או משהו...

יוסף שאיבדתי את הדרכון?

רעות כן או משהו כזה... רק לא להגיד שעשית את זה בכוונה.

יוסף וואלה עכשיו גם הסוכנת שלי תהרוג אותי... אכלתי אותה.

רעות אתה אכלת אותה? אתה יודע איך הולכים להשפיל אותי בתחקור אירוע? הם כבר עובדים על ה GIF הבא עם כל מה שצולם פה... אני אהיה כוכבת בשביל שנינו. (היא שמה לב לכך שאפילו לא הדליקה את המצלמה) קבל ביטול, לא הפעלתי את המצלמה. אתה קולט, לא הדלקתי אותה, אפילו ללחוץ על כפתור -

(היא פורצת בצחוק, הוא מצטרף אליה)

רעות (פתאום) יוסף!

יוסף מה?

רעות נכשלת פעם על הסט?

(הוא לא מבין)

יוסף פעם אחת?

רעות ומה עושים במקרה כזה? שהשחקן אה... מפשל בתפקיד... טועה בטקסט???

יוסף את חושבת על הסבה מקצועית?

רעות נו! מה עושים כשהשחקן מפשל בתפקיד?

יוסף מה עושים? ...עושים עוד טייק.

(הוא מבין פתאום. שניהם מחייכים. מתארגנים כמו לתחילת הסצנה. רעות לוחצת על כפתור המצלמה בגאווה)

רעות (בטון סמכותי) יוסף אלחגיברי.

יוסף כן, זה אני.

(היא קורצת לו, ואז קוראת שוב מתוך דפי הפרוטוקול)

רעות "שירותי הקרקע מחויבים לביטחונכם, לנוחותכם ולשמירת הסדר הציבורי בנמלים ובטיסות, כדי להבטיח נסיעה נוחה ונעימה לכולם."

יוסף (ברצינות תהומית) תראי... אני איבדתי את הדרכון הישראלי שלי.

רעות זה מאוד מאוד חמור. (ביט) בוא איתי, נראה מה אפשר לעשות.

(היא לוחצת כמנצחת על כפתור העט שלה, ומובילה את יוסף אל מחוץ לגייט)

סוף

טיים אופ יור לייף (דובאי)

© 2025 כל הזכויות שמורות למתן דרעי בדש וטל בסון

אביטל בן חמו, מנכ"לית אל-על (39) והעוזרת האישית שלה, שקד בוימפלד (34) טיפסו יחד כל הדרך אל הפסגה. הודות למניות החברה שהרקייעו שחקים בעקבות המלחמה, השתיים טסות לכנס חשוב בדובאי כדי לחגוג את ההצלחה המשותפת. אחרי שבוע של הוללות על חשבון הציבור הישראלי, ובזמן שמאות ישראלים מחכים למטוס שיועד במקור לחילוץ, אביטל מנצלת רגעים אחרונים בשדה התעופה כדי לסגור חשבון אחרון. מה שקורה בדובאי נשאר בדובאי?

(גייט סגור סגור בשדה התעופה בדובאי. על הבמה שתי מזוודות, שקיות של מותגי אופנה בינלאומיים, דרבוקה אוריינטלית וקריתת ופסל גמל מזהב, שניהם עטופים באריזות של כבודה חריגה. אביטל (39) מוציאה מהמזוודה של שקד (34) חבילה מפוארת של שוקולד דובאי. שקד נלחמת לסגור אחריה את הרוכסן התקול)

אביטל נו תעזבי את זה, שקודה... שקודה...

שקד אביטל.

אביטל שקודי. שקודה. שקודידו. שקד!

שקד (עוצרת) נו אביטל, אפשר שנעלה למטוס?

אביטל איזה מטוס?

שקד המטוס שמחכה כאן בחוץ...

(אביטל מפנה ממנה את המבט ומלקקת את אצבעותיה. מכניסה את משקפי השמש שלה לתיק)

אביטל לא... אנחנו ממש לא סוגרות ככה את הטיול.

שקד זה לא טיול, זו נסיעת עבודה.

אביטל בסדר, חופשת עבודה! עבודה, מי ישמע כמה עבדנו...

שקד (מסתבכת עם הרוכסן) נו באמת!

אביטל טוב תעזבי את זה רגע, את מקשיבה לי? זה לא עושה לך טוב, נו בואי רגע. בואי!

שקד כן מה מה מה?

אביטל את שומעת אותי?

שקד כן. (עדיין עם הרוכסן)

אביטל את מקשיבה לי?

שקד כן.

אביטל אז למה את עדיין עם הריצרץ?

שקד נו אביטל!

אביטל אני חשבתי שסיימנו עם הפרצוף חמוצליה הזה שלך. לקחתי אותך איתי. לכנס בינלאומי. בדובאי. חשבתי יהיה כיף, נתפנק, אולי נסיף איזה לילה... אבל אפילו לא סיימתי את הנאום, ואת כבר מושכת אותי לחזור לארץ. (ביט) מה זה בגלל שלא העלתי אותך לבמה עם כל המנהלים?

שקד לא.

אביטל בגלל שמעדתי בלשוני ואמרתי לאייל שאת מחפשת זוגיות עם אישה?

שקד אני לא לסבית.

אביטל אז מה? תספרי לי, מה מחכה בארץ? מה כל כך דחוף לחזור?

שקד מה דחוף? יש פה מטוס בחוץ שמחכה לחלץ ישראלים בלרנקה.

אביטל קודם כל תני לי לתקן אותך - המטוס הזה פה בחוץ מיועד לעסקים של אל-על. אל, על. (מצביעה על שקד ואז על עצמה. כמו אומרת - החברה זה אנחנו) ואני זו שהסכמתי שנטיס אותו ממסלולו -

שקד (מתקנת) נסיט אותו ממסלולו.

(ביט)

אביטל נסיט ונטיס אותו ממסלולו. אז שהישראלים בלרנקה יחכו בסבלנות עד שנסיים פה.

שקד נסיים מה? לדבר על הנטיות המיניות שלי ולאכול שוקולד?

אביטל אם זה מה שצריך זה מה שנעשה.

(אביטל מתיישבת על הדרכוקה)

שקד אביטל, זה 250 איש שמחכים למטוס הזה, את הבטחת שנספיק -

אביטל אה, 250 הישראלים המסכנים כן, כן...

שקד הם תקועים בלרנקה כבר שבוע!

אביטל אוי רבקה'לה, רבקה'לה! מה היא תעשה בלי התיק שאנל שלה מכיכר המדינה? אל תדאגי רבקה'לה, עוד מעט שקד בוימפלד מושיעת הדור תבוא לחלץ אותך עם המטוס הגדול שלה!

שקד מה עובר עליך?

אביטל (מרצינה) שקודה, תגידי לי רגע, תגידי לי - זו הסיבה שאת ממהרת לחזור?

שקד כן.

אביטל בגלל הישראלים בלרנקה?

שקד כן.

אביטל את לא חושבת שמיצינו את השקר הזה?

שקד איזה שקר?

אביטל איזה שקר?

שקד זה אנשים שהתבטלו להם הטיסות, את מנכ"לית אל-על, יש לך אחריות עליהם!

אביטל טוב, אני הבנתי. (היא קמה ומקפלת את הדברים. מסננת) אני לא חשבתי שככה תסיימי איתי 8 שנים... אבל כנראה שזה שיש מה אני אגיד לך...

שקד מה?

אביטל בדיוק כמו ששמעת. בדיוק כמו שאמרתי.

שקד לא שמעתי.

אביטל (מסננת שוב) אני לא חשבתי שככה תסיימי איתי 8 שנים. אבל כנראה שזה מה שאת יודעת לעשות...

שקד אביטל את ממלמלת! לא מבינים.

אביטל (מישירה מבט) אמרתי, שלא חשבתי שככה תסיימי איתי 8 שנים. אבל נראה שאני צריכה לשמוע מעמוס - מעמוס! - עם החיוך המכוער שלו, רגע לפני שאני עולה לבמה היום בכנס, שאת עוזבת למשרד התחבורה.

(שתיקה)

אביטל כן, אני יודעת. תהרגי אותי, אני לא יודעת מה יש לך לחפש שם, אבל אין מה לדבר - שיהיה לך בהצלחה במשרד התחבורה. וד"ש למירי².

(אביטל יוצאת מהגייט. שקט)

אביטל (מבחוץ) טוב, את באה? את ממהרת לראיון במשרד התחבורה לא? 250 בלרנקה היא אומרת לי. עאלק!

שקד סליחה.

אביטל (מבחוץ) מה?!

שקד סליחה.

(אביטל חוזרת)

אביטל מה מה?

שקד סליחה. סליחה.

² מירי רגב, שרת התחבורה בישראל 2025.

אביטל את ממלמלת! לא מבינים.

שקד אני מצטערת אביטל.

אביטל גם אני, גם אני.

שקד אני לא ידעתי איך לספר לך -

אביטל איך מספרים בימינו? יש שיטות חדשות?

שקד אני כבר שלושה שבועות קורעת את התחת על הכנס הזה -

אביטל כן נכון בגלל הכנס.

שקד אני לא רציתי להסיח את דעתך -

אביטל כי איך אני אצליח להכיל את זה עם המוח הקטן שלי...

שקד לא, אני לא מתכוונת לזה ככה -

אביטל אז מה זה? למה לא דיברת?

שקד זה פשוט ש...

אביטל ש...?

שקד שאני -

אביטל מה מה?

שקד זה אצלי, בסדר? אני לא מצליחה לתקשר את זה -

אביטל אני רואה. את באמת לא מצליחה. אחרי 8 שנים, שקד, אני מצפה - המינימום זה שתבואי ותדברי.

שקד כי את מפחידה! את מפחידה אותי!

(שתיקה)

אביטל (בתמימות) אני מפחידה?

שקד כן. כן! תראי איך את מתנהגת!

אביטל איך אני מתנהגת?

שקד מתחילת המלחמה - את מתייחסת לכולנו כאילו אנחנו עבדים שלך. אני עובדת מסביב לשעון ואת לא שומעת אותי מתלוננת.

אביטל (מטה אוזן קדימה) אה כן, אז מה אני שומעת עכשיו?

שקד ושתדעי לך, שכל קו חדש שאת פותחת זה שעות מול המסך בשבילי. כבר נדפקה לי הראיה!

אביטל אני אמרתי לך ללכת לאופטימטריסט.

שקד המשקפיים מחכים אצלו כבר שלושה שבועות!

אביטל וזה אשמתי שלא הלכת לאסוף אותן?

שקד לא זאת אשמתי, בסדר? זאת אשמתי!

אביטל תנשמי רגע, את רוצה שוקולד?

שקד (יוצאת מדעתה) לא! אני לא רוצה שוקולד!

אביטל רק תעשי עם עצמך משהו - זה לא נעים לאף אחד.

(שתיקה ממושכת)

אביטל שקודה... שקודה. אני יכולה להגיד לך משהו? (ביט) אני יכולה? (ביט) נו אני יכולה. מהרגע שהתחילה המלחמה את כל הזמן עם פרצוף תחת. ואני מבינה! אני רואה את העומס, זו השנה הכי רווחית שלנו אי פעם, יש מלחמה, זה צפוי... אבל למה הפרצוף? מה, חייבים פרצוף תחת??

שקד למה אני עם פרצוף תחת מאז שהתחילה המלחמה?

אביטל נו, בסדר, מלחמה, אבל לא קרה לך שום אירוע ספציפי -

שקד אירוע ספציפי?!

אביטל את מתכוונת לחזור אחרי כל מה שאני אומר?

שקד האירוע הספציפי זה המלחמה הזאת! זאת תקופה מזעזעת, מזעזעת! אני כבר שנתיים באבל! למה אני, שלא קרה לי כלום, ואף אחד לא נאבד לי, טפו טפו טפו, אז אין -

אביטל אל תעשי ככה, זה של נוצרים.

שקד - אז אין לי לגיטימציה להגיד - זאת תקופה מזעזעת!

אביטל מזעזעת הבנתי.

שקד אני שונאת לקום בבוקר. מרגישה כל היום רגשות אשם על זה שאני מתקיימת בכלל בעולם. איך יכול להיות שאני ממשיכה לחיות כאילו כלום, מגיעה למשרד, מוציאה דוחות תמחור דו-שבועיים, אפילו נהנית! בזמן שאנשים קורסים. את יודעת שהיה שבוע שכל ערב הייתי מכריחה את עצמי לראות סרטונים של הזוועה הזאת, רק כדי להיות בכאב?? למה זה לא מספיק? אפשר פשוט לתת לגיטימציה לכולם על זה שעברנו טראומה. אשכרה פחדנו לצאת מהבית. זה מטורף. זה מטורף!

(שתיקה)

אביטל סיימת?

שקד ואת!

אביטל טוב זה ממשיך. לא, את לא נותנת לי לדבר...

שקד את לא רואה את זה! לא מעניין אותך שום דבר חוץ מאם הדוח הרבעוני יצא מוצלח יותר או פחות!

אביטל זה לא נכון -

שקד אה לא? אנשים תקועים בחו"ל, והכי דחוף עכשיו זה לפתוח קו חדש לסעודה, נכון?

אביטל מאמיליה, מאמיליה, זו ראייה לא נכונה...

שקד - להעלות מחירי טיסה ללרנקה? לאתונה?!

אביטל את טועה ומטעה.

שקד - לנסוע לפאקינג כנס מונפץ בדובאי בשביל להרוויח עוד טיול לחו"ל! בזמן שאנשים מסכנים, כן הם מסכנים, מחפשים איך לחזור לארץ?

אביטל מאמיליה! ישראל במלחמה. מ-ל-ח-מ-ה.

שקד זה בדיוק מה שאני אומרת!

אביטל אבל אנחנו בזה כבר שנתיים! אין מקום ל"אכלו לי, שתו לי, בכו לי". פייס איט. אם את רוצה לגור בישראל ואת רוצה להצליח במקצוע שלך - את צריכה להיות בן אדם עם עור של פיל -

שקד אני לא אהפוך למפלצת!

(שתיקה)

אביטל ומה אני? מממ? מה אני?

שקד אני לא אמרתי שאת מפלצת. אני לא אמרתי את זה -

אביטל נכון, עוד מעט גם תגידי שאת לא בקבוצה "אביטל הכלבה"...

שקד אני לא אביטל, אני ביקשתי מהצוות למחוק אותה -

אביטל (משתיקה אותה ומתרחקת) הכל טוב. תודה רבה. אני סיימתי להקשיב לך.

שקד אבל -

אביטל שששששש!

(שתיקה ממושכת)

אביטל אני, בשנה האחרונה, הולכת בדחילו ורחימו במשרד! מנסה לתמוך בך! אומרת לעצמי "זה בטח החיים האישיים שלה"... מנסה לשדך לך את בת דודה שלי -

שקד אני לא לסבית!!!

אביטל ובינתיים מה את עושה?? מתראינת במשרד התחבורה, קובעת לך פגישות עם עמוס! והחיוך המכוער שלו. מילה לא אומרת לי - מילה?! גברת, אני לא אוריד את הסטנדרט כי את נמצאת באיזה עומס רגשי!

שקד אני לא מדברת עליי! אני מדברת על לעזור לאנשים!

אביטל אה למה לי מישו עזר? מישו עזר לי, שקד? כל היום "אל-על גורפים כסף מהציבור!". סליחה באמת שהמדינה נופלת עלי כל יומיים! שריפה פה, אנשים תקועים שם, תהיו כשרים, אל תטוסו בשבת! הם מלאימים לי מטוסים בכל אסון מדיני הכי קטן, ואני סופגת עלויות ביטוח בשמיים. ובסוף מה? מישו מגבה אותי? למה מישו רואה את זה? בקורונה מישו ראה אותנו שקד? היינו תקועים בבית. אני הייתי צריכה לפטר עובדים. יש לי גם אנשים שאני צריכה לדאוג להם. אבל עליי ישר פותחים עיניים - למה לאוסם, לשטראוס, מישו אמר משהו, כי מה, כי יש עליה בכל המשק?! אבל אצלי ספציפית כי זה קשור לחילוצים ולטיזנאמו?! כאילו המדינה תחזיר לי שקל על מה שאני מוציאה עכשיו, זיבי! אז לא - אני לא אהיה האישה הראשונה שמדביקים עליה את התווית - אביטל בן חמו לא יודעת לנהל תחת לחץ. לא! ואם יש משהו שאני יכולה לעשות כדי לעזור למדינה הזאת - זה קודם כל להרים את הראש, ולהגיד: אני אישה בתפקיד בכיר, ואני אוביל את החברה הזאת להצלחה! (ביט)

ואם זה לא מתאים לך גברת שקד בוימפלד - ואת לא מסוגלת לא "לפחד ממני" ופעם אחת בחיים לגדל עמוד שדרה ולהגיד לי מה את חושבת - אז מזל טוב, השגת מה שרצית - אביטל, הכלבה, מפטרת אותך.

(שתיקה רועמת)

אביטל טוב תאספי את הדברים, שלא תפספסי את הריאיון שלך.

שקד אין ראיון.

אביטל מה?

שקד אין ראיון, ויתרתי על זה, היום בבוקר.

אביטל ...מה עשית?

שקד אמרתי להם שיש עכשיו הרבה עומס והסתגלות באל-על, שזה לא הזמן לשינויים עכשיו, שצריכים אותי...

אביטל אמרת להם מה?

שקד שזה לא הזמן, זה לא הזמן...

אביטל זה מה שאמרת לעמוס? אמרת למשרד התחבורה שאת לא יכולה כי "זה לא הזמן עכשיו"?

שקד כן...?

אביטל (שינוי) מה את סתומה? אז מתי זה הזמן שקודה? מתי? כשהטיסות יחזרו והביצועים שלנו ירדו? עכשיו זה הזמן! עכשיו זה הטיים אוף יור לייף, שקד.

שקד עזבי, אני לא -

אביטל שקודה! זה משרה מושלמת בשבילך. זה תנאים של עובדי מדינה. (תוך כדי שמוציאה את הטלפון ומחייגת) זה לא אותם סכומים, כן? ותשכחי מסיבוס. אבל ב16:00 את בבית נשמה שלי. יהיה לך זמן לעצמך... זמן לעכל... זמן לדייטים -

שקד אני לא -

אביטל עם גברים, עם גברים! והכי חשוב - (בלחש) לא תצטרכי לראות אותי יותר...

שקד די נו אביטל, לא צריך.

אביטל (היא כבר בטלפון) עמוס! מה נשמע? כן, היה תענוג לראות אותך היום בכנס. כן כן... ההלבנה יצאה וואו... החיוך נוצץ. אני מדברת בשם שקד, שקד בוימפלד. הבנתי שהיה בלבול והיא ביטלה את הראיון הערב. אז רציתי להגיד שאין שום מניעה שהיא תגיע. לא, לא, לא, (מסמנת לשקד שתביא לה שוקולד) זה היה חוסר הבנה. (מסמנת שוב. בלחש לשקד) שוקולד! (לטלפון) הטיילים שיבשו לה את המוח, אתה יודע איך זה. (אוכלת שוקולד) נכון, אני מאוד לא רציתי לשחרר אותה. אבל היא כל-כך התעקשה. אמרה כמה חשוב לה להיות חלק מהשירות הציבורי. עם כל ה... כשרויות והחילוצים שאתם עושים שם... זו משמעות אדירה בשבילה, אדירה! במיוחד בתקופה הזאת. כן, כן, אז היא תגיע לראיון. היא בדרך. נדבר, ביי ביי, ד"ש לשרה! ביי.

(מנתקת את השיחה ומחייכת לשקד)

שקד אנחנו לא נספיק אביטל. הם עושים רצף פגישות מ17:00.

אביטל אנחנו נוסעות ישירות לארץ. בוטל טיסת חילוץ מלרנקה, בוטל. (תוך כדי שמתקפלת משם) יאללה קדימה, תאספי את הדברים שלך... הם ידברו - שידברו. זה לא מעניין אותי, הם תמיד מדברים... תביאי לי את כל השקיות. אל תשכחי את השוקולד.

(שקד לא זזה)

אביטל נו, את באה? מה את מסתכלת עליי ככה? (ביט) שקודה... בחיים יש דרג ויש זרג. זה או שכמה יחזרו לישראל, או שאת תתחילי לחיות את החיים שלך. וחץ מזה, הם בחו"ל. שיהנו.³

(אביטל יוצאת לעבר המטוס. שקד אוספת את המזוודה, השקיות, הדרבוקה והגמל המוזהב ויוצאת אחריה)

סוף

³ ציטוט מפורסם של מירי רגב, שרת התחבורה בישראל 2025 בהתייחסות לישראלים שנתקעו בחוץ לארץ בעקבות המלחמה.